

ಒಳಹೊರಗೆ ಹಾರಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದವು.

ಅವುಗಳನ್ನು ನೋಡಿದ ರಮ್ಯಾಳ ಮುಖವರಳಿತು. ತಡಮಾಡದ ತನ್ನ ಮೊಬೈಲಿನಲ್ಲಿ ಅವುಗಳ ಒಂದುಷ್ಟು ಪೋಟೋಗಳನ್ನು ಕ್ಲಿಕ್ಕಿಸಿದಳು. ಅದರ ಸದ್ದಿಗೆ ಆ ಪಕ್ಕಗಳು ಬೆದರಿ ಪೋಟರೆಯೊಳಕ್ಕೆ ಸೇರಿಕೊಂಡವು.

ಇದ್ಯಾವ ಹಕ್ಕಿಗಳೇ ರಮ್ಯಾ, ನೀನಾಕೆ ಅವುಗಳ ಪೋಟೋ ತೆಗೆದೆ?... ಗೆಳತಿಯ ಮಾತಿಗೆ ನಸು ನಕ್ಕಳು ರಮ್ಯಾ.

ಋತು ಇದು ಅಂತಿಂಥಹ ಸಾಧಾರಣ ಹಕ್ಕಿಗಳಲ್ಲ, ಇವುಗಳನ್ನು ಇಂಡಿಯನ್ ಪಿಟ್ವಾ ಅಂತ ಕರೀತಾರೆ, ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಇವನ್ನು ನವರಂಗ, ನೆಲಗುಪ್ಪ ಅಂತಾನೂ ಕರೀತಾರೆ. ದೂರದ ಹಿಮಾಲಯದ ತಪ್ಪಲು ಇವುಗಳ ತವರು.

ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತ ಹಾಗೂ ಶ್ರೀಲಂಕಾಕ್ಕೆ ವಲಸೆ ಬರುವ ಇವು ಚಳಿಗಾಲ ಮುಗಿಯುವವರೆಗೂ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದು ಮತ್ತೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ವಂಶಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡುವ ಗೊತ್ತಾ? ಅವುಗಳಿಗೆ ದಟ್ಟ ಕಾಡೂ ಬೇಡ, ಹೀಗೆ ತೋಟ, ಕುರುಚಲು ಗಿಡಗಳು, ಯಾವುದೂ ಆಗುತ್ತೆ, ಆದ್ರೆ ಇವಕ್ಕೆ ನಾಚಿಕೆ ಸ್ವಭಾವ, ನೀನೇ ನೋಡಿದ್ದಿಲ್ಲಾ ಮೊಬೈಲಿನಲ್ಲಿ ಕ್ಲಿಕ್ ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ಮರೆಯಾದ್ತು, ಇವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಓದಿದ್ದೆ, ಆದ್ರೆ ಹೀಗೆ ನಿಮ್ಮ ಬಂಗ್ಲೇಲಿ ನೋಡ್ವೀನಿ ಅಂತ ಅಂದುಕೊಂಡಿರ್ಲಿಲ್ಲ....

ಜುಮಾಲಜಿಯ (ಪ್ರಾಣಿಶಾಸ್ತ್ರ) ಅಧ್ಯಾಪಕಿಯಾಗಿರುವ ರಮ್ಯಾಳಿಂದ ಆ ಸುಂದರವಾದ ಪಕ್ಕಿಗಳ ವಿವರಣೆ ಕೇಳಿದಾಗ ಋತುವಿಗೂ ಋಷಿಯಾಯಿತು.

ಪುಣ್ಯಾತ್ಮಿತ್ರಿ, ಸುಂದರವಾದ ಪಕ್ಕಿಗಳನ್ನು ನೋಡಮ್ಮಾ ಅಂದ್ರೆ ಇಲ್ಲೇ ಲೆಕ್ಚರ್ ಕೊಡೋಕೆ ಶುರುಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಲ್ಲೇ, ಈ ಲೆಕ್ಚರ್ ಸಹವಾಸ ತುಂಬಾ ಕಷ್ಟಪ್ಪಾ.... ಅವಳು ಭೇಡಿಸಿದರೆ

ನೀನೂ ಲೆಕ್ಚರ್ ಅಂತ ಮರೀಬೇಡ ಮರಿ.... ತಾನೂ ತಿರುಗೇಟು ನೀಡಿದಳು ರಮ್ಯಾ.

ರಮ್ಯಾಳ ಜತೆ ಮುಕ್ತ ಮಾತು

ಪ್ರಶಾಂತನ ಕೊಲೆಯ ವಿಷಯವನ್ನು ಮರೆತಂತೆ ಇಬ್ಬರೂ ನಟಿಸುತ್ತಾ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದರು. ಋತುವಿಗೆ ತಂದೆ ತನ್ನನ್ನು ಮದುವೆಗೆ ಒತ್ತಾಯಿಸಿದ ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳಬೇಕೆನಿಸಿತು.

ರಮ್ಯಾ, ನಿನ್ನ ಹತ್ತ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮನಸ್ಸು ಬಿಚ್ಚಿ ಮಾತನಾಡ್ಬೇಕು ಅನ್ನಿಸಿದೆ, ಆದ್ರೆ ಇಲ್ಲಿ ಬೇಡ, ಊಟವಾದ್ಯೇಲೆ ನಾವಿಬ್ಬೂ ಕೆರೆದಂಡೆಗೆ ಹೋಗ್ಬರೋಣ, ಆಗ ಮನಸ್ಸು ಸ್ವಲ್ಪ ಗೆಲುವಾಗುತ್ತೆ, ನಾವಿಬ್ಬೂ ಪ್ರಿಯಾಗಿ ಮಾತನಾಡ್ಬಹುದು.... ಋತುವೆಂದಾಗ ಪ್ರಶ್ನಾರ್ಥಕವಾಗಿ ನೋಡಿದಳು ರಮ್ಯಾ.

ಇಬ್ಬರೂ ಕೆಳಗಿಳಿದು ಬಂದವರು ಬಂಗಲೆಯ ಸುತ್ತಲೂ ಸಾಕಷ್ಟು ತಿರುಗಾಡಿದರು. ಉರಿ ಬಿಸಿಲಿದ್ದರೂ ಮರಗಳ ತಂಪಿನಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಆಹ್ಲಾದಕರ ವಾತಾವರಣವಿತ್ತು.

ಮತ್ತೆ ಒಳ ಬಂದು ಕಲಾವತಿಗೆ ಅಡಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದುಷ್ಟು ಸಹಕರಿಸಿದರು. ಊಟದ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಯಾರೋ ಕಕ್ಷಿದಾರರು ಬಂದರೆಂದು ಪುರುಷೋತ್ತಮರು ಅವರೊಂದಿಗೆ ಮಾತಿಗಿಳಿದರೆ ಭರತ ಅಕ್ಷೇರಿಯೆಂಬ ಮುಂದೆ ಬೆಳಗಿನಿಂದ ಕುಳಿತವನು ಮೇಲೇಳಲಿಲ್ಲ.

ಈ ಅಪ್ಪ ಮಗನನ್ನು ನಂಬಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡ್ರೆ ನೀವು ಊಟ ಮಾಡಿದ ಹಾಗೇ, ಬನ್ನಿ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಬಡಿಸ್ತೀನಿ.... ಎಂದು ಕಲಾವತಿ ಅವರಿಬ್ಬರಿಗೂ ಊಟ ಬಡಿಸತೊಡಗಿದರು.

ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ ನೀನು....

ಋತುವಿನ ಮಾತಿಗೆ ಮೊದ್ಲು ನೀವು ಊಟ ಮಾಡಿ, ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮಪ್ಪ ಬಂದವರೊಂದಿಗೆ ಮಾತುಕತೆ ಮುಗಿಸಿ ಬಂದುಬಡ್ತಾರೆ, ನಂಗೇನೂ ಹಸಿವಿಲ್ಲ, ಬೆಳಗ್ಗೆ ತಿಂಡಿ ಲೇಟಾಗಿಯೇ ತಿಂಡೆ.... ಎಂದರು ಕಲಾವತಿ.

ಹೆಚ್ಚು ಹೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ ಇಬ್ಬರೂ ಊಟ ಮುಗಿಸಿದರು.

ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ, ನಾವಿಬ್ಬೂ ಕೆರೆದಂಡೆವರೆಗೆ ಹೋಗಿ ಬರ್ತೀವಿ, ಯಾಕೋ ಬಂಗ್ಲೇಲಿಲ್ಲೆ ಪ್ರಶಾಂತನ ನೆನಪು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಕಾಡುತ್ತೆ....

ಮೆಲ್ಲನೆಂದಳು ಋತು.

ಈಗಷ್ಟೇ ಊಟ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ, ಹೊರಗೆ ಉರಿಬಿಸಿಲು ಬೇರೆ, ಈ ಚಳಿಗಾಲದ ಬಿಸಿಲು ಬಲು ಕೆಟ್ಟದ್ದು ಗೊತ್ತಾ? ರಾಮಿನಲ್ಲೇ ರೆಸ್ಟ್ ತೋಗೊಂಡ್ರೆ ಆಗಲ್ಲಾ....

ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ

ನಗರದ ಹೊರವಲಯದಲ್ಲಿರುವ ಕೋಟೆ ಬಂಗಲೆಯ ಯುವರಾಣಿ ಋತು ಸಮೀಪದ ಕಾಲೇಜೊಂದರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕೆ. ಒಮ್ಮೆ ಅವರ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಹುಡುಗನೊಬ್ಬನ ಕೊಲೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ವಿಚಲಿತಳಾದ ಋತು ಮಧ್ಯಾಹ್ನವೇ ಮನೆಗೆ ಬರುತ್ತಾಳೆ. ತನ್ನ ಬರ್ತಡೇ ದಿನವೇ ತಾಯಿ ಋತುವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ತನ್ನ ಕಾರು ಡ್ರೈವರ್ ಹಿಂದೆ ಓಡಿಹೋದ ಮೇಲೆ ಋತುವಿಗೆ ಒಂಟಿತನ ಕಾಡಲಾರಂಭಿಸುತ್ತದೆ. ತಂದೆ ಪುರುಷೋತ್ತಮ ಅನಾಥಾಶ್ರಮವೊಂದರಿಂದ ಕಲಾವತಿ ಎಂಬ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಿ ಬಂಗಲೆಗೆ ಕರೆತರುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆ, ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ ಹಾಗೂ ತಮ್ಮ ಭರತನೊಂದಿಗೆ ವಾಸವಿರುವ ಋತುವಿಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕತ್ತಲಾವರಿಸಿದಂತೆ ಅವ್ಯಕ್ತ ಭಯ ಕಾಡಲಾರಂಭಿಸುತ್ತದೆ.

ಆಂಟಿ, ಪ್ಲೀಸ್.... ಗೋಗರೆದಳು ರಮ್ಯಾ.

ಸರಿ, ಅಷ್ಟು ಹೋಗ್ಬೇಕು ಅಂತಿದ್ದೆ ಇನ್ನೊಂದು ಗಂಟೆ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿ, ಈಗ ಇಬ್ಬರೂ ರೂಮಿಗೆ ಹೋಗಿ ರೆಸ್ಟ್ ತೋಗೊಳ್ಳಿ, ಋತು.... ನಿಂಗಾದ್ರೂ ಹೆಳ್ಳಕ್ಕೆ ಗೊತ್ತಾಗಲ್ಲಾ....

ಕಲಾವತಿ ರೇಗಿದಾಗ ರಮ್ಯಾ ದುರದುರನೆ ಗೆಳತಿಯತ್ತ ನೋಡಿದಳು. ಋತು ಕೀಟಲೆಯ ಮುಖಭಾವದಿಂದ ಗೆಳತಿಯನ್ನು ಅಣಕಿಸಿದಳು.

ಮತ್ತೊಂದು ಗಂಟೆ ಕಲಾವತಿ ಹೇಳಿದಂತೆ ರೂಮಿನಲ್ಲಿ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಪಡೆದು ಗೆಳತಿಯರಿಬ್ಬರೂ ಬಂಗಲೆಯಿಂದಾಚೆ ಬಂದರು. ಪುರುಷೋತ್ತಮರ ಮಾತುಕತೆ ಬಂದವರೊಂದಿಗೆ ಮುಗಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಕಲಾವತಿ ಆಗಷ್ಟೇ ಊಟ ಮುಗಿಸಿ ಡೈನಿಂಗ್ ಟೇಬಲ್ನನ್ನು ಸ್ವಚ್ಛ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಹುಷಾರು ಋತು, ಜಾಗ್ರತೆಯಿಂದ ಹೋಗ್ಬನ್ನಿ... ಎಂದು ಎಚ್ಚರಿಸಲೂ ಮರೆಯಲಿಲ್ಲ ಆಕೆ.

ಗೆಳತಿಯರು ಬಂಗಲೆಯಿಂದಾಚೆ ಬಂದಾಗ ವಾಚ್ಮನ್ ಚಂದ್ರಪ್ಪನ ಸುಳಿವಿರಲಿಲ್ಲ. ಕಾರಂಜಿಯ ಉದ್ಯಾನವನ ಬಿಡು ಎನ್ನುತ್ತಿತ್ತು.

ಇಬ್ಬರೂ ಕಾಲ್ನಡಿಗೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಹೊರಟರು. ಬಂಗಲೆಯ ಮುಂದಿನ ರಸ್ತೆ ವಿಶಾಲವಾಗಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ವಿರಳವಾಗಿ ಮನೆಗಳಿರುವುದು ಬಿಟ್ಟರೆ ಸಾಲುಮರಗಳ ತಂಪು ಗಾಳಿ ಆಹ್ಲಾದಕರವಾಗಿತ್ತು. ಅದೇ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಉದ್ದಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ ಕೆರೆದಂಡೆ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ನಡೆದು ಹೋದರೆ ಹತ್ತು ನಿಮಿಷದ ಹಾದಿಯಷ್ಟೆ. ಪುರಾತನವಾದ ಆ ಕೆರೆಯನ್ನು ಕಳೆದ ವರ್ಷವಷ್ಟೇ ಸ್ಥಳೀಯರು ಸ್ವಚ್ಛ ಮಾಡಿ, ಕೆರೆಯ ಸುತ್ತ ಸೊಗಸಾದ ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ವಿಸ್ಮಯವಾದ ಆ ಕೆರೆಯು ಈಗ ತುಂಬಿದೆ. ಸ್ವಚ್ಛವಾಗಿ ಫಳಫಳಿಸುತ್ತದೆ. ಬಾತುಕೋಳಿ, ಕೊಕ್ಕರೆಗಳಲ್ಲದೆ ಕೆಂಪು, ಬಿಳಿ ಬಣ್ಣದ ತಾವರೆಗಳು ಅಲ್ಲಿವೆ. ವಾರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿ ದೋಣಿವಿಹಾರವೂ ಇರುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೂ ಸ್ವಚ್ಛತೆ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಕೆರೆಯ ಸುತ್ತಲೂ ದೊಡ್ಡದಾದ ಕಲ್ಲುಬಂಡೆಗಳು, ಕುರುಚಲು ಗಿಡಗಳು ಇವೆ. ಅವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸ್ವಚ್ಛಪಡಿಸಿ ಹಾಗೆಯೇ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದರಿಂದ ಸಹಜ ಸುಂದರವಾಗಿದೆ ಅಲ್ಲಿನ ಪರಿಸರ. ನಿಸರ್ಗ ಪ್ರಿಯರು, ನಗರದ ಶಬ್ದಗಳಿಂದ ಬೇಸತ್ತುವರು ಆ ಪರಿಸರವನ್ನು ಅರಸಿ ಬರುತ್ತಾರೆ. ವಾರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಹಾಗೆ ಬರುವವರು ಹೆಚ್ಚು. ಬೇರೆ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಜನರಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ಇಬ್ಬರೂ ಮೌನವಾಗಿ ಸುತ್ತಲಿನ ನಿಸರ್ಗದ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಸವಿಯುತ್ತಾ